
RECENZII

† **Gurie Georgiu, Florin Dobrei (coord.), *Acad. pr. prof. dr. Mircea Păcurariu (1932-2021) – o viață pusă în slujba lui Dumnezeu și a neamului românesc*, Editura Renașterea/Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, Cluj-Napoca/Deva, 2021, 384 p.**

Am sperat din toată inima ca toată emoția zilelor în care Părintele Mircea Păcurariu era cu noi să fie păstrată undeva, ca un busuioc la icoana unei plecări. Ne-am strâns unii în alții, ucenici și prieteni, colaboratori și cinstitori ai memoriei Omului acestuia minunat, și – dincolo de un număr din revista *Mitropolia Ardealului* (nr. 3/ 2021), dedicat omagierii sale – am aflat sprijin. În acest context, la Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei (Deva) și Editura Renașterea (Cluj-Napoca) a apărut un volum coordonat de vrednicul de pomenire ierarh Gurie Georgiu și de Părintele Florin Dobrei: *Acad. pr. prof. dr. Mircea Păcurariu (1932-2021) – o viață pusă în slujba lui Dumnezeu și a neamului românesc*.

De ce la Deva apariția? Pentru că Părintele Păcurariu și-a luat zborul din cuibul părintesc de la Ruși (jud. Hunedoara), din casa Părintelui Ștefan și a Preotesei Cornelia, pentru că acolo, la Deva, s-a școlit dintâi și acolo și-a căutat bunica mereu, ca un înger zâmbitor. La Deva, pentru că acolo s-a simțit dator să susțină proiecte și să dăruiască orașului tinereții sprijin la momentul înființării noii Episcopii a Devei și a Hunedoarei. La Deva, unde de fiecare dată episcopul Gurie, prietenul mai tânăr al Părintelui, l-a făcut să se simtă acasă, mereu acasă.

Nu era un melancolic – sunt date în mărturiile volumului acestuia despre care nici cei foarte apropiați nu știam mare lucru –, dar ținea să știm că e urmaș de oștean, ce a fost gardă de corp unui sutaș al lui Avram Iancu, să știm că ai lui, toți, au făcut parte din istoria pe care nouă ne-a povestit-o cu atâta har. Volumul acesta poartă în el – îndată după un frumos cuvânt al Prea Sfinției Sale Gurie Georgiu (*Mircea Păcurariu – un „martor” al istoriei, o prezență vie și o bogată moștenire pentru viitor*, pp. 5-9) – o largă bio-bi-

bliografie a Părintelui, realizată de urmașul său la catedră, Dl. Prof. Paul Bruszanowski (pp. 10-151).

Volumul lasă apoi loc textelor emoționante, parte rostite, parte primite și transmise familiei și școlii de Teologie sibiene. Veți citi – în capitolul *La ceas de rămas bun* – gânduri ale Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române (studentul amintit mereu de Părintele cu mare bucurie și respect), ale Înaltpreasfințitului Părinte Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului, ale Prof. Ioan-Aurel Pop, Președintele Academiei Române, un călduros prieten al celui dispărut. Sunt surprinse apoi cuvintele Prof. Paul Bruszanowski, ale Părintelui Daniel Buda, Decanul Facultății de Teologie din Sibiu, ale Părintelui Emanuel Tăvală, nu doar consilier al Arhiepiscopiei Ortodoxe a Sibiului, ci și un apropiat suflet de sufletul Părintelui.

O altă secțiune a cărții o constituie *Gânduri și amintiri*, unde avem o mulțime de martori ai prețuirii Părintelui Profesor și a muncii sale, de la ierarhi, profesori, doctori ai Istoriei Bisericii Ortodoxe Române ce i-au trecut prin mâini și sufletul său minunat. E de reținut că pentru niciunul dintre ei exigențele Părintelui nu au fost altfel decât foarte ridicate, că sub niciun chip nu a făcut rabat de la muncă cinstită și că pentru el, Omul, a fi prieten însemna Hristos, muncă, respect, Neam, adevăr.

Un segment emoționant al cărții îl constituie *Omagiul hunedorenilor*, multe din paginile acestea aducându-mi lacrimi în ochi, lacrimi de bucurie a părtașiei cu acești oameni des pomeniți de Părintele Păcurariu, dar foarte rar văzuți față către față și care astăzi, prin acest volum, ne dovedesc că alcătuim o familie.

Dacă mărturisirile celor ce i-au cunoscut munca sunt pline de emoție, încercați să vă bucurați de entuziaștele mărturii ale unor colegi ori prieteni din copilărie. Da, da, din copilăria unui elev și student de excepție, alungat de regimul comunist de la Facultatea de Istorie din Cluj și primit la Sibiu, în Institutul Teologic, căruia i-a dăruit viața și opera sa. Cât de minunat lucrează Dumnezeu. Să fii dat afară de la Istoria alienată ideologic ca să redai Istoria Bisericii tale cu toată demnitatea. Oare de ce, după ce am parcurs volumul, am simțit o întoarcere Acasă a Părintelui Mircea Păcurariu? Poate pentru că uneori inima simte ce ochii nu mai văd...

Pr. Prof. Univ. Dr. Constantin NECULA